

Oral 14

نقش گونه های مختلف لاکتوباسیل در درمان عفونت های اوروزیتال

حمیده جعفرزاده^۱، ریحانه ایوان بقاء^۲، معصومه هاشمی

^۱دانشجویان ترم آخر کارشناسی ارشد مامایی دانشگاه علوم پزشکی تبریز

^۲هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی تبریز

واژن دارای اکوسیستم دینامیک و فعال است، عمدتاً گونه های لاکتوباسیل در آن غالب هستند و تا ۹۰٪ قابل توجهی بر میکروبیولوژی آن اعمال می کنند. لاکتوباسیل ها شاخه سده ترین فلور طبیعی واژن هستند و توانایی آن ها در تولید pH محیط اسیدی است (عمدتاً به علت خاصیت اسیدی ایزیم پراکسید هیدروژن).

گونه های متنوع و گسترده ای از لاکتوباسیل ها وجود دارند و عمدتاً در حایبی که لاکتوباسیل غالب و برتر باشد باکتری ها، انگل ها مانند تریکومونیازیس و پارتنوز باکتریال فراوان هستند. طرف دیگر وضعیت کمبود لاکتوباسیل عفونت های مسمومی مانند واژینوز باکتریال و واژینیت ها بروز میکنند. افزایش بیماری هایی دیده می شوند که اهم آن ها عبارتند از: بیماری های منتقله از طریق جنسی مانند گنوره، آگلانگسما، سیفلیس، تریکومونیازیس، HIV و ویروس پاپیلوماهای انسانی (HPV) که منجر به کانسروسیستیک می شود. در واقع گونه های غالب لاکتوباسیل رشد باکتری های پاتوژن دیگر را فروارز می سازد. می کنند و متکلیسم های آن عبارتند از: تولید ۱- اسید لاکتیک ۲- پراکسید هیدروژن ۳- سیوا سد میکروبی مانند لاکتوسین و باکتراسین.

اسید لاکتیک تولید شده pH واژن را در محدوده ۴/۵ تا کمتر از آن حفظ می کند و به عنوان عملکرد اصلی لاکتوباسیل مقابل عفونت های واژینال در نظر گرفته می شوند علاوه بر اسید لاکتیک، پراکسید هیدروژن، پیررشد، پاتوژن های واژینال را مهار می کنند. باسیلرئیس و لاکتوسین سر پروتئین های هستند که تازان فعالیت باکتریسمال (باکتری کش) هستند و در مقابل پاتوژن هایی مانند واژینوز باکتریال (گاردنرلا واریانس) و پاتوژن های باجاری ادراری مانند E. coli فعال هستند.

هدف: هدف از مطالعه موجود بررسی تاثیر پروبیوتیک لاکتوباسیل اسیدوفیلوس بر درمان واژینیت ها می باشد.

مواد و روش ها: این مقاله حاصل جدیدترین اطلاعات از ۲۰ مقاله پژوهشی و سروری دربانک داده های اینترنتی می باشد.

نتایج: طبق کارآزمایی های بالینی انجام شده، تجویز خوراکی یا واژینال لاکتوباسیل اسیدوفیلوس، لاکتوباسیل رامنسیوس (GR-1) و لاکتوباسیل فرمنتوم RC-1 قادر هستند تعداد لاکتوباسیل های واژن را افزایش دهند و فلور طبیعی واژن را اصلاح کنند. زنان مبتلا به عفونت های اوروزیتال را بهبود بخشند. نتایج منسجم نشان داد ۷۸٪ کاهش در ریسک عفونت های ژنیتال همراه با کاربرد پروبیوتیک ها وجود دارد.

نتیجه گیری نهایی: از آنجا که پروبیوتیک ها نقش مثبتی در بهبود عفونت های اوروزیتال دارند می توانند به صورت آلترا ناتو به عنوان یک روش درمانی سودمند مورد استفاده قرار گیرند.

واژه کلیدی: لاکتوباسیل، عفونت های اوروزیتال